

sporu o výši srážky dojiti může, a by ustanovil, před který rozhodčí orgán takový spor náleží (viz také rozhodnutí čís. 2202 sbírky n. s.). Nebyl-li žalovaný komisionářem, neplatí pro něho ani odstavec třetí Šu 8 cit. nař., neboť »přejímatelem« tam zmíněným nerozumí se přejímací orgán obilního ústavu, nýbrž přejímatel z druhé ruky, jak jest uveden v odst. (2) cit. Šu 8. Pokud jde o vládní nařízení ze dne 6. listopadu 1920, čís. 607 sb. z. a n., obsahuje toto jen provedení Šu 8 (3) shora citov. nařízení, ale neobsahuje žádného nového kompetenčního předpisu. Že by v zažalovaných 20.000 Kč byly obsaženy také nějaké položky srážkové pro vadnou jakost zboží po rozumu Šu 7 cit. nař., ne tvrdila žádná strana a z přílohy G vychází na jevo, že, pokud v účtu příloha B jest řeč také o rozdílu ceny u obilí, míní se tím účtování vyšších základních cen, nikoli srážky z cen přejímacích.

Čís. 4563.

Do srovnalých usnesení nižších soudů o námitce nepřipustnosti pořadu práva jest dovolací rekurs vyloučen, třebas rekursní soud časové omezení připustnosti práva blíže formuloval.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1925, R I 27/25.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do usnesení rekursního soudu, jímž souhlasně s prvním soudem byla odmítnuta žaloba proti obci pro nepřipustnost pořadu práva.

Důvody:

Jest především řešiti otázku připustnosti dovolacího rekursu ve smyslu Šu 528 c. ř. s., jak ji stěžovatel sám nadhazuje. Toto zákonné ustanovení vylučuje další rekurs proti potvrzujícímu usnesení soudu druhé stolice a takovým potvrzujícím usnesením soudu druhé stolice je i napadené usnesení jak svým výrokem, tak i svými důvody. Prvý i druhý soud řeší námitku nepřipustnosti pořadu práva s obou hledisek, v žalobě zaujatých, jak se stanoviska veřejnoprávního, tak se stanoviska soukromoprávního, a oba dospívají v podstatě k témuž právnímu závěru, že v tomto sporu jde o nárok, uplatňovaný proti žalované obci z důvodu, že zanedbala povinnosti, uložené jí v příčině místní policie, a že je tedy připustnost pořadu práva ustanovením Šu 37 čes. ob. zř. do té doby vyloučena, pokud příslušný politický úřad neuznal, že obec je k náhradě povinna. Toto časové obmezení připustnosti pořadu práva vyslovují oba nižší soudy dle svých důvodů souhlasně, soud rekursní je jenom formelně a pro časové uplatnění nároku zcela bez významu a dle předpokladu obou nižších soudů správně blíže formuluje. Jde tedy o dvě souhlasná usnesení obou nižších soudů, o potvrzující usnesení soudu druhé stolice, proti němuž je další rekurs nepřipustným dle §§ 528 c. ř. s., § 42 odst. 3 j. n. a to jak ve věci samé, tak i ve výroku o útratách. (Srovnej též plenární usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 1924, čís. pres. 1582/23 čís. sb. 3775.)